

119

MINISTRIES

"The following is a direct script of a teaching that is intended to be presented via video, incorporating relevant text, slides, media, and graphics to assist in illustration, thus facilitating the presentation of the material. In some places, this may cause the written material to not flow or sound rather awkward in some places. In addition, there may be grammatical errors that are often not acceptable in literary work. We encourage the viewing of the video teachings to complement the written teaching you see below."

Je Roeping Bevestigen Deel 3: De Heerlijkheid van Christus en het Profetische Woord (2 Petrus 1:16-21)

Welkom terug bij deze vers-voor-vers studie van 2 Petrus. In deze studie zullen we 2 Petrus 1:16-21 doornemen.

Maar voor we dat gaan doen volgt hier een korte samenvatting van wat we de vorige keer hebben besproken.

1. Petrus legde uit dat God ons al alles heeft gegeven wat we nodig hebben voor een geestelijke groei. Hij heeft ons bijvoorbeeld de Schrift gegeven waardoor we Zijn karakter en Zijn wil voor ons leven leren kennen. Hij heeft ons de gemeenschap van gelovigen gegeven zodat we bemoedigd en geholpen kunnen worden in onze wandel. Onze geestelijke groei is het resultaat van een groeiende kennis van God.
2. Vanwege Gods voorzienigheid en de beloften moeten we er alles aan doen om rechtvaardig te leven. Petrus zegt dat we ons geloof moeten aanvullen met deugd, kennis, zelfbeheersing, standvastigheid, godsvrucht, broederlijke genegenheid en liefde. Ons goede karakter is het bewijs dat we oprechte volgelingen zijn van de Messias - ons goede karakter bevestigt onze roeping en verkiezing.
3. Petrus merkt op dat hij weet dat zijn dagen kort zijn en dat hij zijn resterende tijd zo goed mogelijk wil benutten door zijn lezers te herinneren aan enkele belangrijke leringen.

In dit gedeelte van zijn brief richt Petrus zich op een belangrijke Bijbelse leerstelling: De wederkomst van Jesjoea en het oordeel aan het einde der tijden. Deze kwestie komt weer aan de orde tegen het einde van zijn brief (2 Petrus 3:1-13). Er waren blijkbaar valse leraren die het idee van de wederkomst van de Messias ontkenden. Petrus geeft een waarschuwing dat "spotters" het idee van de wederkomst van de Messias belachelijk zullen maken (2 Petrus 3:3-4). Petrus lijkt de uitleg van deze Bijbelse leer door de spotters te bespreken als hij begint te antwoorden. Dit is wat hij zegt:

2 Petrus 1:16

[Want wij zijn geen kunstig bedachte verzinsels gevolgd, toen wij u de kracht en de komst van onze Heere Jezus Christus bekendmaakten, maar wij zijn ooggetuigen geweest van Zijn majesteit.](#)

Nogmaals, Petrus bespreekt hier waarschijnlijk hoe deze valse leraren de leer van de apostelen uitleggen. Deze spotters, die de wederkomst belachelijk maken (2 Petrus 3:3-4), beweren dat zo'n leer slechts een slim bedachte mythe is. In deze context betekent het Griekse woord dat is vertaald met mythe, *mythos*, in feite een fictief verhaal of een legende.

(BDAG, μῦθος, 585).

Philo en Josephus gebruiken dit woord om de mythen over de zogenaamde activiteiten van de heidense goden te beschrijven.

(Philo, *On the Creation* 1; Josephus, *Antiquities* 1.22).

Petrus begint zijn antwoord met een keiharde ontkenning dat de wederkomst van de Messias een mythe is. Het onderwijs van de apostelen over de wederkomst van de Messias is *geen* verzonnen fabel. Petrus legt verder uit dat dit onderwijs is gebaseerd op zijn eigen ervaring en dat van de andere apostelen. Ze hebben de majesteit van Jesjoea met hun eigen ogen gezien. Laten we verdergaan:

2 Petrus 1:17-18

Want Hij heeft van God de Vader eer en heerlijkheid ontvangen, toen een stem als deze van de verheven heerlijkheid tot Hem kwam: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb. En deze stem hebben wij gehoord, toen deze vanuit de hemel kwam, terwijl wij met Hem op de heilige berg waren.

Petrus verwijst hier naar de verheerlijking van de Messias op de berg. Deze gebeurtenis vond plaats vlak nadat Jesjoea had verklaard dat sommige van Zijn discipelen de dood niet zouden proeven voordat ze de Mensenzoon zagen komen in Zijn Koninkrijk (Mattheüs 16:28; Markus 9:1; Lukas 9:27). De meest natuurlijke uitleg is om deze verheerlijking-gebeurtenis te interpreteren als de vervulling van deze verklaring. Hier is hoe Mattheüs deze krachtige gebeurtenis heeft opgeschreven:

Mattheüs 17:1-8

En na zes dagen nam Jezus (Jesjoea) Petrus en Jakobus en Johannes, zijn broer, met Zich mee en bracht hen op een hoge berg, alleen hen. En Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd; Zijn gezicht straalde als de zon en Zijn kleren werden wit als het licht. En zie, aan hen verschenen Mozes en Elia, die met Hem spraken. Petrus antwoordde en zei tegen Jezus (Jesjoea): Heere, het is goed dat wij hier zijn; laten wij, als U wilt, hier drie tenten maken, voor U een, voor Mozes een, en een voor Elia. Terwijl hij nog sprak, zie, een lichtende wolk overschaduwde hen; en zie, een stem uit de wolk zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; luister naar Hem! En toen de discipelen dit hoorden, wierpen zij zich met het gezicht ter aarde en werden zeer bevreesd. En Jezus (Jesjoea) kwam bij hen, raakte hen aan en zei: Sta op en wees niet bevreesd. Toen zij hun ogen opsloegen, zagen zij niemand dan Jezus (Jesjoea) alleen.

Petrus zegt dat deze gebeurtenis de plek was waar de Messias "eer en heerlijkheid ontving" (2 Petrus 1:17). Deze woorden zijn waarschijnlijk bedoeld om de majestueuze verschijning van de Messias op de berg te beschrijven. Zoals we net lazen, zegt Mattheüs dat het gezicht van Jesjoea "straalde als de zon" en zijn kleding "werd wit als het licht" (Mattheüs 17:2).

In vers 18 zegt Petrus dat ze met Jesjoea op "de heilige berg waren". Hij zegt dat een stem uit de hemel verkondigde: "Dit is mijn geliefde zoon". Dit zijn directe toespelingen op het Oude Testament, met name Psalm 2:4-7, waar dezelfde termen worden gebruikt met betrekking tot de Messiaanse koning:

Psalm 2:4-7

Die in de hemel woont, zal lachen, de Heere zal hen bespotten. Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, in Zijn brandende toorn hun schrik aanjagen. Ik heb Mijn Koning toch gezalfd over Sion, Mijn **heilige berg**. Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE (JHWH) heeft tegen Mij gezegd: **U bent Mijn Zoon**, Ik heb U heden verwekt.

Het tweede deel van wat de stem uit de hemel sprak - "in Wie Ik Mijn welbehagen heb" - komt uit Jesaja 42:

Jesaja 42:1

Zie, Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, **in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft**; Ik heb Mijn Geest op Hem gelegd. Hij zal tot de heidenvolken het recht doen uitgaan.

In dit vers spreekt de auteur over een figuur in Jesaja die bekend staat als de "Knecht (Dienaar)". Deze Dienaar is een opmerkelijk figuur, die Jesaja beschrijft als Iemand die "het recht op aarde doet uitgaan" (Jesaja 42:1-4). Hij zal Israël terugbrengen naar het land (Jesaja 49:5) en Gods redding brengen aan de heidenvolken (Jesaja 49: 6). Jesaja zegt dat deze Dienaar "zeer hoog verheven zal worden" (Jesaja 52:13), maar eerst intens zal lijden (Jesaja 53). Er staat geschreven dat het lijden van de Dienaar genezing brengt aan de mensen (Jesaja 53:4). De Dienaar draagt de straf die de mensen hadden verdiend voor *hun* zonden. De Dienaar is onschuldig en toch lijdt Hij voor de onrechtvaardigen zodat hen vergeving, genezing en verzoening met God kan worden verleend. In zijn eerste brief identificeerde Petrus deze Dienstknecht heel expliciet met Jesjoea (1 Petrus 2:24-25).

Dus de stem uit de hemel verbindt Jesjoea met profetieën over de Dienaar-figuur van Jesaja en ook over de Messiaanse Koning van Psalm 2. Jesjoea is de Dienaar waarnaar wordt verwezen in Jesaja, die kwam en geleden heeft voor onze zonden (1 Petrus 3:18), maar Die zal terugkeren als een overwinnende Koning (Openbaring 19:12-16), Israël terugbrengt naar het land en Gods redding brengt naar de heidenen.

Waarom beroept Petrus zich hier op de verheerlijking, als verdediging van zijn onderwijs over de wederkomst van de Messias? Want voor Petrus was deze gebeurtenis een voorproefje - of een vooruitblik - van de wederkomst van Jesjoea. Petrus kende deze profetieën over een aanstaande Messiaanse Koning, en een letterlijke stem uit de hemel bevestigde dat Jesjoea die Messiaanse Koning is Die zal komen in macht en heerlijkheid. Tijdens deze gebeurtenis ving Petrus een glimp op van die macht en die heerlijkheid. Hij zag hoe Jesjoea eruit zal zien als Messiaanse Koning bij Zijn wederkomst. Het is dus volkomen logisch dat Petrus deze gebeurtenis zou gebruiken om te pleiten voor de Tweede Komst van Jesjoea.

Zoals Terrance Callan schrijft:

Misschien hebben de mensen ontkend dat Jezus in heerlijkheid zal wederkomen door te beweren dat het aardse leven van Jezus onverenigbaar was met een dergelijke verwachting. Als dat zo is, kan het verhaal van de verheerlijking van Jezus een effectief tegenargument zijn. De tijdelijke verheerlijking van Jezus en de woorden van de Stem onthullen een dimensie van Jezus die anders verborgen blijft.

- Duane F. Watson & Terrance Callan, *First and Second Petrus* (Grand Rapids, MI: BakerAcademic, 2012), blz 174

Naast deze verheerlijking-gebeurtenis zegt Petrus dat de Bijbelse profetie ook getuigt van de glorieuze terugkeer van de Messias. Dit is wat hij zegt:

2 Petrus 1:19 (NBG)

En wij achten het profetische woord (daarom) des te vaster, en gij doet wèl, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten.

Petrus doet dus niet alleen een beroep op zijn persoonlijke ervaring maar ook op "het profetische woord, (daarom) des te vaster". De ESV-weergave van dit vers wekt de indruk dat het profetische woord "volledig werd vervuld" door de verheerlijking-gebeurtenis. Maar dit is niet juist. "volledig vervuld (ESV)" kan eenvoudiger worden vertaald als "des te vaster" (NBG)

(Watson & Callan, *First and Second Petrus*, blz 176)

De Griekse woordvolgorde van deze verklaring is letterlijk: "en we hebben het meer vaststaande profetische woord" (καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον). Petrus zegt niet dat de verheerlijking het profetische woord bevestigt. Hij zegt dat "wij" - dat wil zeggen, hij en zijn lezers - iets bezitten dat zelfs meer betrouwbaar is of meer vaststaat dan de verheerlijking-gebeurtenis waarvan hij ooggetuige was. We hebben "het profetische woord".

Dus wat is "het profetische woord"? Welnu, vers 20 maakt duidelijk dat Petrus naar de Bijbel verwijst. Hij zegt: "dat geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat;" De "Schrift" betekende voor Petrus voornamelijk de Tenach, of wat we vaak het Oude Testament noemen, maar omvatte ook profetieën uit de brieven van Paulus, zoals we zullen zien in het derde hoofdstuk van de tweede brief van Petrus (2 Petrus 3:16).

Dit is een heel belangrijke uitspraak van Petrus. Want hoewel zijn ervaring op de heilige berg heel diepgaand was, baseert Petrus zijn leer uiteindelijk op de Schrift. Petrus beschouwt het gezag van de Schrift als *betrouwbaarder* dan zijn persoonlijke ervaring. Hij spoort zijn lezers aan om er "acht op te geven" wat er in de Schrift staat. Hij gebruikt de analogie van "een lamp, die schijnt in een duistere plaats" om te beschrijven hoe zijn lezers zich door de Schrift moeten laten leiden. De Oudtestamentische schrijvers gebruiken dezelfde beeldspraak om het Woord van God te beschrijven:

Psalm 119:105

Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.

Spreuken 6:23

Want een gebod is een lamp, en onderricht is een licht, bestraffingen en vermaning zijn de weg van het leven,

Dus Petrus vergelijkt de Schrift met een lamp die op een donkere plek schijnt. De "duistere plaats" verwijst naar de huidige wereld.

(vgl. Psalm 74:20; Watson & Callan, *First and Second Petrus*, blz. 176)

Petrus zegt dat zijn lezers op de Bijbel moeten vertrouwen als hun gids "[totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw \[hun\] harten](#)". Dat wil zeggen, tot de komst van de Messias. De huidige wereld is "[duister](#)" omdat deze komende "dag" nog niet is aangebroken.

Het aanbreken van de dag wordt elders in de Bijbel gebruikt om de komende Dag des Oordeels te beschrijven (bijv. Maleachi 4:2). Het woord "[morgenster](#)" (*phosphoros*) wordt hier gebruikt als beeld voor de Messias, maar kan eigenlijk beter worden vertaald als "lichtbrenger".

(Douglas Moo, *2 Petrus-Jude* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1996), blz. 76).

Volgens Petrus, zullen we de profetische Schriften nodig hebben als onze gids, tot de dag van de wederkomst van de Messias, wanneer de Messias "[opgaat in uw \[onze\] harten](#)". Wat bedoelt Petrus als hij zegt dat de licht-brenger, de Messias, bij de wederkomst oprijst in de harten van de gelovigen? De geleerde J.N.D. Kelly geeft een goed inzicht bij deze zin:

Deze passage moet een geïllustreerde beschrijving zijn van de wijze waarop Christus bij Zijn komst de twijfel en onzekerheid zal verdrijven, waardoor de harten van [gelovigen] ondertussen vertroebeld zijn, en hen zal vullen met een wonderbaarlijke verlichting. Als zodanig vindt deze uitdrukking parallellen in het 1e eeuwse. Hellenistische Jodendom. Philo beschrijft bijvoorbeeld in opmerkelijk gelijkaardige bewoordingen (Ebr. 44) hoe de zuivere stralen van "de goddelijke morgenster", d.w.z. God, "in de ogen van de zielen schijnen". Op vrijwel dezelfde manier beschouwt hij (Decal. 49) de orakels (woorden) van God als "sterren die de dageraad (*phosphorountas*) aankondigen bij de ziel" ... De Parousia vormt het idee dat het een veranderend effect heeft in de harten van trouwe gelovigen.

-J. N. D. Kelly, *A Commentary on the Epistles of Petrus and of Jude* (San Francisco, CA: Harper & Row, 1969), blz 323

Met andere woorden, wanneer de Messias terugkeert, zal de heerlijkheid van de Messias een diepgaand effect hebben op het innerlijk van de gelovigen. Alle twijfels zullen worden weggenomen en ze zullen in hun hart weten dat Hij de Messias en de Heer is. Ondertussen kunnen we vertrouwen op het gezag van de Schrift om ons licht te zijn terwijl we door deze donkere wereld navigeren.

Laten we verdergaan:

2 Petrus 1:20

[Dit moet u allereerst weten, dat geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat](#)

Wat bedoelt Petrus als hij zegt dat "[geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat](#)"? Hij bedoelt dat de profeten, de schrijvers van de Schrift, spraken namens God. Hun geschriften waren niet hun eigen ideeën. Zoals Petrus verder zegt:

2 Petrus 1:21

[Want de profetie is destijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken.](#)

Geen enkele echte profetie kan door de mens worden bedacht. God is de bron van de profetische openbaring, die in de Bijbel wordt gegeven. Dat komt omdat "heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken". De schrijvers van de Bijbel waren de instrumenten van de Heilige Geest bij het opschrijven van de woorden van God. Met andere woorden, volgens Petrus sprak God Zijn woorden *door* de schrijvers van de Bijbel. Paulus beschrijft een soortgelijk idee:

2 Timotheüs 3:16-17

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.

Wat bedoelt Petrus als hij de schrijvers van de Bijbel beschrijft als mensen die spreken namens God en worden gedreven door de Heilige Geest? Waren de schrijvers van de Schrift een soort rechtbank-verslaggevers, die de dingen die God zei woord voor woord opschreven? Absoluut niet. Integendeel, de Heilige Geest kwam over deze menselijke schrijvers van de Schrift, die allemaal hun eigen stijl en persoonlijkheid hadden. De Heilige Geest leidde deze schrijvers en sprak tot hen zodat de woorden die ze opschreven op de juiste manier de openbaring van God verkondigden. Theoloog Christopher Morgan geeft een goede samenvatting van hoe we over de goddelijke en menselijke aspecten van de Schrift zouden kunnen denken:

De Schrift is menselijk en goddelijk. De menselijkheid ervan is duidelijk. De schrijvers hebben verschillende vocabulaires, stijlen en accenten. Ze studeren (Lukas 1:1-4) en schrijven over hun ervaringen (1 Johannes 1:1-3; 2 Korinthe 11:21-33). God gebruikt op een genadevolle manier mensen, om met mensen te communiceren. We verwerpen het idee dat de schrijvers hun geschriften uit hun eigen gedachten halen, los van God. God gebruikt hun verstand, maar ze krijgen hun informatie nooit op een zelfstandige wijze, aangezien er "geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige (van de profeet zelf) uitleg toelaat" (2 Petrus 1:20). Ook wij bevestigen dat God op de juiste manier leidt bij het geven van de Schrift. Hij gebruikt de opleiding en de achtergrond van Mozes terwijl hij de Pentateuch schrijft. Hij gebruikt de rabbijnse opleiding van Paulus terwijl hij zijn brieven schrijft. Maar wij bevestigen dat God meer doet dan het aanwenden van Zijn voorzienigheid om de schrijvers voor te bereiden. Hij leidt niet alleen; hij spreekt. Hij werkt op een bijzondere manier als de schrijvers dingen opschrijven.

- Christopher W. Morgan, *Christian Theology: The Biblical Story and our Faith* (Nashville, TN: B&H Academic, 2020), blz 70-71

Het is moeilijk om volledig te begrijpen hoe dit goddelijk-menselijke partnerschap werkelijk functioneert bij het produceren van de Schrift. Desalniettemin moeten we nederig accepteren wat de Schrift duidelijk over zichzelf zegt, zelfs als we de werking ervan niet volledig kunnen begrijpen. Het feit is dat de Schrift de woorden van God Zelf zijn, uitgedrukt in de menselijke taal. De woorden van de Schrift zijn geen product van de menselijke verbeelding, maar werden door God uitgedamd en drukken de gedachten uit die God ons wilde geven. Terwijl God de mensen gebruikte om de Schrift te produceren, is God de uiteindelijke auteur van de Schrift.

Dus, wat hebben we ontdekt in 2 Petrus 1:16-21? Petrus gaat de confrontatie aan met de beschuldiging dat zijn leer over de wederkomst en het oordeel van God slechts een slim bedachte mythe is. Hij ontkent die beschuldiging en zegt dat zijn onderwijs is gebaseerd op zijn eigen ervaring, toen hij met eigen ogen de majesteit van Jesjoea heeft gezien. Tijdens de verheerlijking-gebeurtenis ving Petrus een glimp op van de macht en heerlijkheid van de Messias, die volledig zal worden geopenbaard bij de wederkomst.

Maar naast die ervaring van Petrus getuigt de Bijbelse profetie ook van de glorieuze wederkomst van de Messias. De Schrift is een meer betrouwbare bron van openbaring, die we kunnen gebruiken als een licht om te navigeren door de duistere wereld, totdat de dag aanbreekt dat de Messias terugkeert. De woorden van de Schrift zijn niet door mensen bedacht, maar het zijn de Woorden van God Zelf.

De Schrift en Ervaring

Laten we het nog even hebben over de Schrift en de ervaring.

Religieuze ervaringen kunnen behoorlijk diepgaand en indrukwekkend zijn. Maar religieuze ervaringen alleen kunnen niet de basis vormen voor ons geloof. Dit is niet omdat deze religieuze ervaringen te minder waardevol zijn, maar we moeten ze ergens aan kunnen meten. Veel mensen van andere religies - mormonen, moslims, enzovoort - beweren immers ook diepgaande religieuze ervaringen te hebben gehad. Hoe weten we dat de leringen van het mormonisme en de islam vals zijn? Door de Schrift, het Woord van God. De Schrift is de gezaghebbende maatstaf van de waarheid waarmee we ervaringen, leringen en profetieën goed kunnen beoordelen.

Zoals de apostel Johannes schrijft:

1 Johannes 4:1

Geliefden, geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn; want er zijn veel valse profeten in de wereld uitgegaan.

Hoe kunnen we "de geesten beproeven of zij uit God zijn"? Door de Schrift te onderzoeken om te bekijken of de leringen of profetieën van een persoon overeenkomen met het Woord van God (Deuteronomium 13:1-5).

Hoewel Petrus een beroep deed op zijn geestelijk ervaring van het zien van de majesteit en heerlijkheid van Jesjoea op de berg (2 Petrus 1:17-18), verwachtte hij niet dat zijn lezers hem alleen op basis van zijn ervaring zouden geloven. Hij beriep zich ook op de Schrift als basis voor zijn onderwijs.

Toen Paulus in de synagogen getuigde van Jesjoea, redeneerde hij op basis van de Schrift (Handelingen 17:2). Hij verwachtte niet dat mensen hem zomaar zouden geloven op basis van zijn wonderbaarlijke bekeringsverhaal. Lukas prees de Bereeërs omdat ze Paulus niet alleen op zijn woord geloofden, maar ook de Schrift onderzochten "om te zien of die dingen zo waren" (Handelingen 17:11).

Jesjoea en de apostelen waarschuwden ons voortdurend voor valse profeten en leraren (Mattheüs 7:15-20; Lukas 21:8; Romeinen 16:17-18; 2 Korinthe 11:13-15; 2 Timotheüs 4:3-4; 2 Petrus 2:1). Een belangrijke doel van de tweede brief van Petrus is om zulke valse leraren te confronteren en te laten zien hoe hun beweringen on-Bijbels zijn. We moeten de waarschuwingen van Jesjoea en de apostelen serieus nemen door te groeien in kennis van Gods Woord, zodat we niet op een dwaalspoor worden gebracht.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)